

Kim Versteynen – Kim In The Middle

DEMOFARM

ONAFHANKELIJK MUZIEKMAGAZINE

CD RECENSIES

Artiest: [Kim Versteynen](#)

Platenlabel: [Railnote Records](#)

Genre: [Jazz](#)

➔ **The Review:** 4 / 5 - Erg Goed

Gerecenseerd door: [Gunther Ramysen](#)

Review

Kim Versteynen studeerde eerst kunstgeschiedenis en studeerde dan af en ze begon met jazz zang aan het conservatorium van Maastricht. Ze bracht ook twee jaar door met het leiden van een populaire wekelijkse jam sessie. Ze is ondertussen afgestudeerd en samen met haar leraarsdiploma geeft ze les in verschillende muziekacademie's waaronder Voeren, Genk en Tongeren en speelt ze ook nog als artieste mee in de wereld van de jazz. Ze maakt haar eigen arrangementen en adapties en wordt begeleid door haar vriend Arne Van Coillie op piano, Flor van Leugenhaeghe op bas en Luc Vanden Bosch op drums en percussie. De grote kracht van Kim Versteynen is haar oog voor improvisatie en zang en dat in een repertoire van klassiekers, nieuwe en oude jazz en ook populaire Braziliaanse muziek maar ook sterke popnummers. Ondertussen heeft ze haar eerste album opgenomen in de Crescendo studio van Poino Guarraci in Genk en heeft ze samen met haar man het label Rail Note opgestart.

Kim In The Middle start met een heel rustig en zacht nummer in de vorm van het zelfgeschreven Stepping Out, hierin laat ze horen dat ze wel degelijke een enorm sterke stem heeft. De krachtige en klassieke jazz aanpak in combinatie met haar modernere en verfijnde stem zorgen voor een leuke en unieke combinatie. Deze twee kenmerken brengen ons alvast in de sfeer voor wat nog moet komen, we krijgen nadien het nummer Autumn Leaves dat een regelrechte klassieker is in het jazzoeuvre. Het leuke aan hoe ze dit nummer brengt is toch wel de combinatie tussen de Franstalige stukken en de Engelstalige stukken. Verder weet ze met haar stem echt wel een verbinding te maken met de oude Vrouwelijke crooners zoals Billie Holiday, Sarah Vaughan en tal van andere. Het jazzy sfeertje in combinatie met de modernere trucjes zijn alvast een groot deel van deze sound. Ondertussen is haar begeleidingsband ook volledig klaar en krijgen we drie muzikanten die uitermate verfijnd de muziek een dimensie bijbrengen. Het geraffineerde pianowerk van Arne, het sterke drumwerk van Luc en de sterke baslijnen van Flor maken het een sterke Belgische jazzplaat.

Het is spijtig dat deze muziek niet meer zoveel aandacht krijgt als vroeger omdat er toch nog steeds een plek voor is hier in België, vroeger hadden we echt toppers a la Marc Moulin. Maar nu krijgen we vooral zoals Kim artiesten die heel goed weten wat ze doen maar tussendoor toch nog de tijd nodig hebben om zich te ontwikkelen. Lazy Afternoon is een heel sfeervol nummer waarin ze vooral het beste van haar stemgeluid laat horen en waarin ze echt de sterren bereikt met haar fantastische stem. Het gaat allemaal nog verder op nummers zoals One For All en Melody for Alon. Maar het meest fascinerende nummer is toch wel Little Wing dat een hele uitgebreide maar oh zo sterke cover is geworden van Jimi Hendrix. Die unieke invalshoeken in combinatie met een geweldige begeleidingsband en een sterke stem maken van haar een nieuwe stem binnen de Belgische jazz.